

מקראות גדול

ויקהל - פרה

הדלקת נרות:

5:31

יציאת השבת:

7:10

זמני השבת

לפי אופק ב"ב

שבת יומא דאורייתא

ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתון לה'; המלך שלח את אוהבו להיות נציגו באחת המדינות אשר מעבר לים, כבוד גדול נחל שגריר המלך במדינה הרחוקה, וכן משכורת מכובדת כיאה לשליחו המיוחד של המלך, פועלים מיוחדים נשכרו כדי לבנות ארמון מפואר אשר תייצג את הארץ אליו משתייך השגריר, ואמנם עשה השגריר את מלאכתו נאמנה וייצג את מלכו באופן הנאה ביותר.

אמנם דבר אחד העיב על לבו, בכל עת אשר נזכר בארצו האהובה ובעירו, ובכל הידידים ומשפחתו הענפה אשר נשארו להם שם בארצו הרחוקה, כל הזמן קיווה שאחד מעירו יגיע ויספר לו מהנעשה והנשמע ברחובותיה.

ואכן יום אחד את אשר יחל לה נתקיים, נשמעו דפיקות על דלת ביתו, ושד"ר מארצו הרחוקה הגיע לכאן לאסוף כספים עבור עניי עירו, כמה שמוח לראותו, ושאלו כמה חשב לאסוף היום, ואמר לו שיתן לו כך ואף מעט יותר בתנאי שישב עמו ויספר לו מקורות אנשי העיר, וכך אמנם עשו, אך השד"ר נרדם לו ואמר כמה טוב לנוח מעט, כעס עליו בעל הבית ואמר 'וכי שילמתי לך בשביל לישון ולנוח, שילמתי לך בכדי שתספר לי מהקורות עם בני עירי ומשפחתך'.

כך מבאר המגיד מדובנא את פסוק זה, הקב"ה נתן לנו נשמה שירדה אלפי מילין ממקום חצובה לארץ לא להם, בשביל לעבוד את השי"ת ולעשות לו דירה בתחתונים, אמנם היהודי אשר עסוק כל השבוע בפרנסתו, מבוקש ממנו שלכל הפחות בשבת יעסוק בתורה ובמצוות, ובשביל כך ניתן לנו יום המנוחה, קודש שבת שבתון לה'.

אחדות וקהילה גם למחרת יו"כ

ויקהל משה את בני ישראל ופרש"י ממחרת יום הכיפורים: יש לרמז בזה שלא רק בערב יום הכיפורים צריך כל אחד לפייס את חבריו אלא גם ממחרת יום הכיפורים יש להתקהל יחד ולהיות בשלום ובאחדות. (עוללות אפרים)

יקיים המצוה לעשות רצונו ית'

אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם: פירוש זה היא כללות העבודה, שלא יעשה אותם בשום מחשבה, ולא יהרהר אחריהם למצוא להם איזה טעם, רק העיקר שיעשה מחמת ש'ציווה ה' לעשות אותם'. (תורת שמעון)

יותר כבוד השם

והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אותה והותר: המפרשים הקשו שלכאורה יש כאן סתירה בפסוק דאם 'היתה דים', דהיינו די מזה שצריך להמלאכה, א"כ אין כאן 'הותר', אמנם אפשר לתרץ כי זהו מכבוד השי"ת להביא יותר ממה שצריך למלאכה ולא בצמצום בדיוק מה שנצרך ולא יותר, וא"כ גם 'הנותר' יש בו צורך לייפות המצוות להראות אהבת ה' ואהבת המצוה, ושפיר כתיב 'דים'. (באר מים חיים)

הכל היא רק בסייעתא דשמיא

ששת ימים תעשה מלאכה: כתיב לשון התפעל 'תעשה', ולא נאמר נעשה, להורות שגם בששת ימי החול בלי רצון הש"י לא יעשה דבר.

הלכתא לשבתא

אין לסמוך על הנכתב כאן להלכה למעשה ובכל מקרה יש לשאול שאלת רב, והדברים לא נכתבו אלא לעורר לב המעיין. ס"י רנ"ג סעיף א' ואם החזירים אינו יהודי בשבת דינו כשכח ושהה:

- אם עשה הא"י שהיה מער"ש שלא בציווי היהודי ושלא בידיעתו, גם באופנים שאסרנו לגמרי בשהיה וחזרה וכגון נצטנן לגמרי, מכ"מ כאן היות שעשה שלא ברשות, לאו כל כמיניה לאסור תבשילי היהודי.
- במשנ"ב מחמיר להצריך להמתין עד שיצטנן התבשיל ואז לאכלו, אבל שאר פוסקים, וביניהם השו"ע הרב ועוד סתמו להתיר אכילת התבשיל אף בעודו חם מחמת חזרת הנכרי ויש שרצו לבאר שאף המשנ"ב מה שאסר היינו להקדים לאכול מחמת החימום אבל לאכלו בזמן הרגילות אף למשנ"ב מותר בעודו חם.
- אם עשה הא"י לצורך עצמו, אזי אם חימם את תבשיל היהודי דינו כנ"ל דלאו כל כמיניה וכו', אבל אם בישל תבשיל בשבת עבור עצמו, כאן איכא חשש שמא יאמר לו הישראל לעשות בשבילו, ואין להתיר אלא אם כן אין ליהודי תבשיל אחר בשביל סעודת שבת.
- ודע דכ"ז הוא דווקא במקום שלכו"ע אסור אבל דבר שישי מתירים וכגון בצדדי הפח במקום שאין דרך בישול שם, או ע"ג קדירה אחרת, או על תנור חימום וכדו', אף במקום שיש רוטב במקום הצורך מותר ע"י נכרי. ועיין עוד בזה בספר פסק"ת.

חידת השבוע

"מסור נפש למלאכה"

פתרונות לשלוח ליו"ר המערכת הב"ה יקותיאל יהודה גרוס נ"י

לכבוד ציבור הקוראים הן ידוע ומפורסם הוצאות ההדפסה וההפצה רבו למעלה ראש מבקשים הננו אנא טלו חלק בראש להיות מן העושים ומן המעשים לתרומות הב"ה יקותיאל יהודה גרוס הי"ו 054-8559959 ותוכו לקחת חלק בהפצת תורה וכידוע הרבה נושעו בזכות תרומתם

נדבת ידידיו הנכבד

הרה"ר יעקב בלך הי"ו מעיה"ק ירושלים לרגל השמחה השרויה במעונו שמחת הולדת הבן במזל טוב יה"ר שיזכה להכניסו בבריתו של אברהם אבינו ע"ה בעיתו ובזמנו ולגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים ולרוות רוב נחת דקדושה מכמו ומכל יוצ"ח

נדבת ידידיו הנכבד

הרה"ח ר' חיים מרדכי פולק הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו שמחת הולדת הבת במזל טוב יה"ר שיזכה לרוות רוב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצאי חלציו והברכה אחת היא לאביו הרה"ג ר' ישראל פולק שליט"א יו"ר מערכת מורה לצמא

קויטל על ציון המצונות רבינו הק' זי"ע

ניתן לשלוח שמות אשר יקראו על הציון הק' וסגולת שני חמישי שני לתרומות נא לפנות ליו"ר המערכת הב"ה יקותיאל יהודה גרוס נ"י או בטל' 054-8559959



מליונר שנורר

לבש חולצה לבנה מקומטת ועלובה, חבש לראשו קסקט צמר אפור ויצא לעשות, שנורר. הוא עבר מוילה לבית, מחנות לקיוסק, הציג את אלבום התמונות של מוסדות האדמו"ר שלו וביקש צדקה. "אני שליח של האדמו"ר" סיפר "כל דולר יעזור להציל עוד תינוק של בית רבן ולהגדיל תורה וחסד". והוא אסף דולר לדולר, סנט לסנט. בלילות הוא נדד מתחת לגשרים או בתוך מחסנים עזובים. מלון? שלא יעלה על דל שפתיכם.

הו, הו, והיו גם בזיונות מבישים ומרים. "נוכל, גנב, עז פנים" זעק לעברו מליונר ברובע העסקים של לונדון. "הסתלק לי מהעיניים", המליונר טרק את הדלת בפניו ההמומות. הוא שרך רגליו בגרם המדרגות המוביל למדרכה לעיניהם הבורקות והשמחות לאיד של עשרות אנשים ששמעו את הבזיונות. יקותיאל רצה לבלוע את הקסקט ממבוכה. ליבו היה שותת וסדוק, הוא רצה לעלות למטוס הראשון ולחזור לביתו. אך מה לעשות המשימה עוד לא הסתיימה. בשכונת היוקרה רוג'רס האוס הוא ספג עוד חרפה פומבית. הגברת המבוגרת שפתחה לו את הדלת החליטה משום מה, שיקותיאל הוא הפורץ ש"ניקה" את ביתה בשבוע שעבר מכל התכשיטים. היא לחצה על כפתור סמוך למזוזה הדלת, ותוך שתי דקות הגיעה ניידת משטרה עם שני שוטרים קשוחים שככלו בזריות את השנורר יקותיאל באזיקים, ולניידת.

אתם מבינים, יקותיאל המליונר הענק, עם דרכון מזויף, עם זהות שאולה, עם אלבום תמונות וכמה אלפי דולרים תרומות שאסף, הושלך לתא מעצר כמו אחרון השיכורים, לועס לחמניה עבשה ושותה מים מכוס אלומיניום מעופשת. אוי לאותה בושה, או לאותה כלומה. באותן דקות של עלבון ושפלות הוא הרגיש כאילו נשמתו פורחת לה, וחדשה ניטעת לה במקומה. הרגשה כזו שרק מרגישים, אבל אי אפשר לתארה במילים.

אחרי שלושה חודשים אפופי בזיונות נחת יקותיאל בניו-יורק ועם אותה חליפה מיושנת ומבישה ביקש להכנס לאדמו"ר. המשב"ק לא האמין למראה עיניו, הוא אזהר את המליונר, וחשב שהשתבשה עליו דעתו, יקותיאל מצא את עצמו עומד מול האדמו"ר שרכן על הגמרא וניגן את לימודו. "רבי, רבי", קולו נשנק. הוא ניגש לרבי, שחיבקו בחום רב, הוא התחיל למרר בבכי כמו ילד קטן, והרבי מלטף את מצחו של חסידו הנאמן ולוחש לו "יקותיאל יקירי, הגלות שלך נגמרה, הנח את התרומות על שולחני ורוץ לבית-החולים, תבקש שיעשו לך בדיקות חוזרות".

הרופאים היו המומים, הגידול נעלם כלא היה, שום שריד למחלה לא נמצא. "אתה אדם בריא" אמר לו הרופא כשהוא כמעט בולע את לשונו מתדהמה. "הצילומים הראשונים אומרים יש גידול, בצילומים האחרונים אין זכר קרה פה נס". האדמו"ר לחש ליקותיאל "בני חביבי, עכשיו אבאר לך נפלו עליך צרות קשות ואיומות. למה? ובכן נתת צדקה ביד רחבה, בשמחה ובמאור פנים, אבל בפנים בלב, קיננה בך גאוה ארוה שאימה לסלק אותך מן העולם ולהפוך את תרומותיך לחסרות תועלת רוחנית. את ניצוץ הגאוה הזה צריך היה לבער מן העולם, כי הוא חלילה, רצה לבער אותך מן העולם. העתונות בייתה אותך, כדי שתחזור בתשובה אך נשארת זקוף. אחר כך באה המחלה הנוראה. התמוטטת, אבל בלב עדיין קיננה בך אותה גאוה מטופשת, כאילו אין נדיב וצדיק כמורך. יקותיאל יקירי, הביזיונות של הגלות, התחושה שאתה שנורר עלוב ומבזה ספוג בזיונות וגידופים, הצליחה לעקור ממך את המחלה הארוה ביותר. הגאוה. אני אוהב אותך" אמר האדמו"ר "לו יהי חלקי עמך, בעל תשובה גדול שכמוך". ויקותיאל הודה לקב"ה שקיבל את חייו במתנה.

השמחה והששון, הדיכאון והאסון שימשו בערבוביה אצל ר' יקותיאל איש העסקים הנודע, שעסקיו המלבלבים חבקו עולם מחד, אבל מאידך התקשורת זינבה בו יומם ולילה והתוצאות המדאיות של הבדיקה הרפואית שעשה לא מכבר הורידו את מפלס מצב רוחו, אל מתחת למצולות-ים.

יקותיאל היה חסיד נאמן של האדמו"ר שלו, ששכן בכוד בארה"ב ותחת כנפיו הרחבות פעלו מוסדות נפלאים של תורה וחסד. יקותיאל, אב לששה ילדים כשרוניים ויראי שמים, היה יד ימינו של האדמו"ר, וכל עיסקה שיום או רקם עברה תחת עינו הבוחנות של האדמו"ר, שידע בשאלה או שתיים להוציא את הערמונים מן האש, ולאבחן סכנות מוקשים ושאר מרעין בישין, העלולים לפגוע בחסיד האהוב והטוב שלו.

למותר לציין כי ר' יקותיאל היה נדבן בקנה מידה עצום, אשר לא אחת ולא שתיים היה משלשל את כל (!!!) רווחיו לקופת המוסדות, מה שהפך אותו לעמוד החסד המרכזי והבולט בשערי החסידות הגדולה. האדמו"ר שליט"א הכיר תודה והוקיר את פעליו הברוכים של העסקן הנודע, והקפיד תמיד שישב סמוך אליו ב"טיש", דאג אישית לקנות לו אתרוג מהודר לפני סוכות, וערך חופה וקידושין לשלושת צאצאיו שנישאו בשעט"מ.

חיבה עמוקה שדרה בין השניים. האדמו"ר נהג לשבח את עינו הטובה, וליבו הנדבן ללא גבול, ויקותיאל עצמו היה מעריך של רבו, ודאג לשדר לכל עבר קיתונות של "אמונת חכמים" עקב עצותיו המחכימות והמועילות של הרבי.

מנהלי הבנקים גם הם אהבו את הגביר יקותיאל, שכן חשבונו באופן תדיר הלך והתעצם, תזרים ההכנסות הגיע כמעט מכל מקום בעולם, בדולרים, ביינים, ביורן, במה לא.

אחרי שבועיים הוא התמוטט והובהל לביה"ח. לאחר שלושה ימי בדיקות מקיפות יצא הרופא המטפל דר' סטיבנסון ואמר לרעייתו ולבניו: "צר לי, אבל לאביכם יש גידול ממאיר במעי הגס. אנחנו שוקלים עכשיו דרכי טיפול".

הדמעות שנשפכו שם באותן דקות היו כמי-נהר. ההון, ההצלחה, העושר, הנדיבות, הכבוד, היו שווים כקליפת השום. השמחה והששון של ההצלחה הכלכלית נמחו במובל של הדיכאון והאסון הרפואי... הם רצו אבא חי, בריא, ולא אבא חולני. טוב פת חרבה ושלווה בה.

רזה, רועד ועצוב, ניצב יקותיאל מול האדמו"ר וביכה את מצבו. "אני יודע שהכל משמים אבל כאלה מכות חזקות, בתוך זמן קצר. המחלה מבהילה אותי... מי יודע כמה זמן נותר לי לחיות. והעתונים רומסים את כבודי, והפירסומים עלולים לגרום לי נזק כלכלי עצום... אין לי טרונות חלילה כלפי שמיא, כבוד הרבי... אבל אני נבון, מסוחר, מבולבל".

הוא התיישב על סוואר העץ מול הסטנדר של האדמו"ר ומהה דמעות גדולות. איש העסקים דמה באותן דקות לאחרון האומללים שבדור.

האדמו"ר סימן לו לגשת אליו. יקותיאל ניגש וקרב אוזנו אל פיו של רבו. "לך בני, עשה מה שביקשתי מורך ומן השמים ירחמו". זה היה המשפט האחרון בעצתו של הרבי. למחרת נפרד מבני משפחתו. "אל תדאג לי בבקשה. אני אקח את התרופות כמו שציווה הרופא, עשו לי טובה ואל תתקשרו אלי. פעם בשבוע, בערב שבת אתקשר להגיד שבת שלום".

איש העסקים הנודע יקותיאל נחת בלונדון. בנמל התעופה "היתרו" הוא החליף את חליפת העסקים שלו בחליפה פשוטה,

קוראים נכבדים נהנתם, החכמתם? להיו ידוע כי הוצאות ההדפסה עולים מזמן רב, נא טלו חלק בהפצת העלון הנכבד הזה, וקחו חלק בהפצת תורה ויראת שמים	נא להתפלל לרפואת אברהם אהרן בן סימא גיטל לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל	לע"ג הילד יניק וחכים אברהם דוד חי ז"ל בן יבלחט"א יקותיאל יהודה נלב"ע י"ב תמוז תשפ"ד לאחר שהודרך ביסורים קשים ומרים ת.נ.צ.ב.ה.	נא להתפלל לרפואת זקני הרה"ג יצחק בן צילה שליט"א לרפ"ש בתושח"ו העלון מוקדש לזכות רפאל בן הדר להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות נא ללמוד ולהתפלל לרפואת יצחק בן מרים לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל	לע"ג האישה החשובה מרת סלימה שולמית בת חנה ע"ה נפטרה לאחר יסורים קשים ומרים ת.נ.צ.ב.ה.	העלון מוקדש לזכות אורן בן פרח ודליה בת פרח להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות נא ללמוד ולהתפלל לרפואת שושנה בת צילה תחי' לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל	לע"ג איש החסד והחינוך הרה"ח ר' חיים שרגא פאווייל ב"ר מיכאל שר זצ"ל נלב"ע ז' אייר תשע"ב ת.נ.צ.ב.ה.
--	--	--	---	--	--	--